

Literaire bijlage bij Mijn weekblad

Hector-Henri Malot (1830 –) was een Franse schrijver. Hij studeerde rechten in Rouen en Parijs, maar uiteindelijk werd literatuur zijn passie. Hij werkte als literatuurcriticus en als theatercriticus. Zijn veruit meest bekende boek is *Alleen op de wereld*.

Zijn vader was een starre man die veel waarde hechtte aan een strenge opvoeding. Zijn moeder was echter milder en las de kinderen voor het slapen gaan vaak verhalen over verre reizen voor. Zij stimuleerde Hectors liefde voor verhalen. Toen Hector meerderjarig werd, verdiepte hij zich, ondanks zijn vaders raad om rechten te studeren, in de literatuur. In totaal heeft hij meer dan 70 boeken geschreven, waaronder een aantal kinderboeken.

1878

Hector Malot *Alleen op de wereld*

Jerôme Barberin, een steenhouwer in Parijs, vindt op een dag een kind van een paar maanden. Aan de kleertjes kan hij zien dat het kind rijke ouders heeft. Hopen op een beloning geeft hij de baby aan zijn vrouw en noemt hem Remi.

Als Remi 8 jaar is, geeft Jerôme hem mee aan een reizende artiest, de Italiaan Vitalis. Deze heeft een aantal gedresseerde dieren: het aapje Joli-Cœur en drie honden: Capi, Dolce en Zerbino. Samen trekken ze Frankrijk door en ze verdienen de kost met toneel- en muziekkuitvoeringen. Vitalis leert Remi lezen en schrijven - wat hij thuis nooit geleerd zou hebben - en zelfs leert hij hem te spelen op de harp.

Als Vitalis door een conflict met de politie naar de gevangenis moet vindt Remi met de dieren onderdak op de woonboot van de Engelse mevrouw Milligan en haar zieke zoontje Arthur. Arthur is gedwongen een tijd lang stil in bed te liggen. Om haar zoontje nog wat vertier te geven mag Remi bij hen op de boot logeren.

Als Vitalis weer vrijkomt, hervatten Remi en Vitalis hun zwerversleven.

Tijdens een sneeuwstorm worden Dolce en Zerbino door de wolven verslonden en Joli-Cœur sterft. Na wat omzwervingen overlijdt ook Vitalis en komt Remi terecht in het huis van Pierre Acquin en zijn vier kinderen Acquin is een

bloemenkweker. Remi heeft er een gelukkige tijd en hij trekt vooral veel op met Acquins jongste dochter Lize. Maar als de oogst van Acquin wordt verwoest door een hagelbui komt hij in de gevangenis omdat hij zijn schulden niet kan betalen. De kinderen worden door verschillende ooms en tantes opgevangen. Remi, die niet als familielid wordt erkend, blijft alleen achter.

In Parijs ontmoet Remi een jongen die hij eerder heeft gezien. Het is Mattia, een jongen die Engels kent. De jongens ontdekken dat ze samen veel succes hebben met muziekkuitvoeringen en ze besluiten samen als reizende artiesten verder te gaan.

Na vele avonturen vindt Remi moeder Barberin terug. Ze heeft belangwekkend nieuws: het lijkt erop dat Remi's ouders hem zoeken. Remi besluit direct terug te gaan naar Parijs, want hij wil niets liever dan zijn echte ouders vinden. Op weg naar Parijs komen de jongens langs Dreuzy, waar Lize Acquin bij haar oom woont.

Hun speurtocht brengt hen naar Londen. Remi komt terecht bij de familie Driscoll, maar die zijn toch zijn ouders niet. Beide jongens ontdekken dat James Milligan de zieke Arthur wil vermoorden om het fortuin van zijn broer te ervan. Ze gaan dan op zoek naar Mevrouw Milligan om haar voor haar zwager te waarschuwen. Als erin slagen haar te vinden ontdekken ze dat hun vijand James Milligan er ook bij is. Het is nu duidelijk dat Remi - voordat Arthur geboren werd - door Driscoll is ontvoerd, met medewerking van James Milligan.

Ten slotte woont Remi in het huis van zijn voorouders in Engeland. Hij is getrouwd met Lize en hun oudste zoon heet Mattia. De andere Mattia is een beroemde violist geworden. Arthur is geheel genezen en getrouwd met Cristina - het zusje van Mattia waar Mattia in de loop van het verhaal vaak over praat. In het laatste hoofdstuk organiseert Remi een reünie waarin hij al zijn oude vrienden uitnodigt.

